

Togførere have maattet staa tilbage i Fremfremmelse for 5 sjællandske? Og hvis det er rigtigt, af hvilken Grund sker da noget saadant, der i højeste Grad skader den virkelig gode Disciplin i et saa stort Korps som Jærnbanefunktionærernes? Dette Spørgsmaal tillader jeg mig at rette til Ministeren, og jeg haaber, at den højtærede Minister, da det rettes til ham for tredje Gang, vil svare mig her. Det er Hovedanledningen til, at jeg har bedt om Ordet. Jeg skal slutte med, hvad jeg begyndte med, at jeg antager, at alle Medlemmer, hvilket Parti de end tilhøre, med Glæde ville stemme for de nævnte Vædringsforslag til § 6, stillet af Ministeren uden for Vædringsforslagslisten, og at jeg naturligvis vil give det min bedste anbefaling.

M. Klausen: Jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger vedrørende de to af Ministeren uden for Vædringsforslagslisten stillede Forslag om Jærnbanearbejderne. Dette Spørgsmaal er rejst for ikke saa længe siden af socialdemokratiske Rigsdagsmænd, saaledes af Folketingsmændene fra Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (P. Holm) og Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen), der har efter har have talt disse Folks Sag. Men det har hidtil vist sig, at disse to ærede Medlemmer have talt, uden at der er kommet noget Resultat ud deraf. Efter den ihærdige Agitation, der saaledes fra de socialdemokratiske Rigsdagsmænds Side er bleven sat i Gang, for at føre denne Sag frem til et Resultat, kan det imidlertid ikke andet end glæde os at se, at saa mange have sluttet sig til denne Tanke, saaledes at en af Finansudvalgets Ordførere i Aar begyndte sin Tale her i Tinget ved Finanslovens første Behandling med netop at anbefale dette Spørgsmaal, hvorefter en Række Talere en efter anden ligeledes optog denne Tanke. Det er selvfølgelig en Tilfredsstillelse for Socialdemokratiet, at det ikke længere alene er en Partisag, men en Sag, som nu alle Partier slutter sig til, saa at det næsten kan kaldes en Nationalisag. Det er bekendt, at Banearbejderne i Aar have indgivet et Andragende, der blandt andet gik ud paa, at de, foruden at saa Lønningsforbedring, ogsaa maatte blive maanedslønnede. Andragendet er ikke i sin Helhed blevet taget til Følge, navnlig har Finansudvalget ikke kunnet gaa ind paa den sidste Del af Andragendet om Maanedslønnen. For mit Vedkommende maa jeg udtale, at jeg fuldt ud sympatiserer med, at disse Folk blive maanedslønnede. Naar de ere faste

Arbejdere i Statens Tjeneste, synes jeg, at det er rimeligt, at de ligesom næsten alle andre Statstjenere saa deres Lønning udbetalt maanedsvis. Og dette er en Ting af stor Betydning for dem. Naar de navnlig, saaledes som nu, saa Lønnen betalt dagvis, følger deraf, at saa snart en Mand af en eller anden Grund forlømmer en Dag, mister han derved Daglønnen. Naar jeg ikke paa dette Punkt har taget nogen Særstilling og stillet Forslag om Maanedsløn, er det, fordi jeg først og fremmest ønsker, at en Forbedring af disse Folks Stilling maatte fremkomme med Enighed, idet de Partier, der ere repræsenterede i Finansudvalget, i Fællesskab sluttede sig til Tanken og enigt fremsatte dette Krav. Vi have saa ydermere den Tilfredsstillelse, at den højtærede Minister ligeledes har tiltraadt Forslaget, saa at der er Haab om, at det gaar igennem, og at denne lille Lønningsforbedring af 10 Ore daglig kommer disse Folk til gode. Dernæst er det stillet i Udsigt, at hele Lønningsloven vedrørende tredje Pensjonsklasse, vil komme til Revision, og naar det sker, vil der jo kunne blive Lejlighed til nærmere at tage dette Spørgsmaal om Dagløn eller Maanedsløn under Overvejelse. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Forslagene.

J. Sage: Jeg vilde gerne fremdrage et enkelt Spørgsmaal, som i Begyndelsen af Samlingen har været til Forhandling i Finansudvalget, og rette et Spørgsmaal i den Anledning til den højtærede Minister, skønt der ikke er stillet noget Vædringsforslag derom, da det vistnok efter Sagens Natur er vækkelig at stille et saadant. Det er Spørgsmaalet om den Orden, der formentlig bør være i en offentlig Have som Kongens Have. Det er fra forfælskelig Side blevet mig forsikret, at Forældre ikke med fuld Tryghed kunne sende deres Børn ned i denne offentlige Have, der navnlig skulde være en Børnehave, fordi der ikke er tilstrækkelig Opsyn. Politiets og Statens Forhold her skal jeg ikke komme nærmere ind paa; der er Strid om, hvem Pligten paahviler. Jeg vil blot tillade mig at forespørge den højtærede Minister, om han ikke, hvis han skulde komme til det Resultat, at der kunde trænges til noget mere Tilsyn i Kongens Have, vil tage Hensyn til disse virkelig ikke ubetydelige Interesser, der ere forbundne med, at Forældre med fuld Tillid kunne sende deres Børn i Kongens Have. Ministeren vil maasse undersøge det Spørgsmaal og søge en Bevilling dertil, hvis det ikke er muligt med de nuværende Midler at forøge Tilsynet. — Jeg vilde gerne ved samme Lej-